

Na podstawie art. 4a, art. 10 ust. 8 i 11, art. 13 ust. 6, art. 22 ust. 12 i art. 26 ust. 2 ustawy o materiale siewnym roślin rolniczych (*Uradni List RS* (UL RS; Dziennik Urzędowy Republiki Słowenii) nr 25/05 – tekst skonsolidowany, 41/09, 32/12, 90/12 – ZdZPVHVVR i 22/18), Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Żywności niniejszym wydaje

PRZEPISY

w sprawie wprowadzania do obrotu materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu

Artykuł 1 (Treść)

(1) Niniejsze przepisy określają kategorie, w których materiał rozmnożeniowy i sadzonki chmielu są urzędowo zatwierdzane i wprowadzane do obrotu, wymogi dotyczące statusu zdrowotnego, autentyczności odmianowej i czystości oraz inne kryteria jakościowe, które każda kategoria materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu musi spełniać w celu wprowadzenia do obrotu, wymogi dotyczące pakowania, zamykania i etykietowania, bardziej szczegółowe warunki wprowadzania do obrotu sadzonek odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian oraz bardziej szczegółowe procedury i wymogi dotyczące urzędowego zatwierdzania materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu.

(2) Niniejsze przepisy określają również metodę wdrażania środków zapobiegających występowaniu regulowanych agrofagów niekwarantannowych na roślinach *Humulus lupulus* L. przeznaczonych do sadzenia, z wyjątkiem nasion, w celu wykonania art. 6 i części J załącznika V do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiającego jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (Dz.U. L 319 z 10.12.2019, s. 1), ostatnio zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/1572 z dnia 25 lipca 2023 r. ustanawiającym odstępstwo od rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072 dotyczącego wprowadzania na terytorium Unii bulw *Solanum tuberosum* L., innych niż bulwy przeznaczone do sadzenia, pochodzących z niektórych regionów Libanu (Dz.U. L 192 z 31.7.2023, s. 12), (zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/2072”).

Artykuł 2 (Procedura i klauzula informacyjna)

(1) Niniejsze przepisy zostały wydane z uwzględnieniem procedury informacyjnej zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

(2) Postanowienia niniejszych przepisów nie mają zastosowania do produktów, które zgodnie z ustawodawstwem krajowym zapewniającym równoważny poziom ochrony interesu publicznego, określony w ustawodawstwie Republiki Słowenii, są zgodnie z prawem:

1. produkowane lub wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej i Turcji lub
2. produkowane w krajach należących do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), które są jednocześnie sygnatariuszami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

(3) Niniejsze przepisy wdraża się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 764/2008 (Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 1).

Artykuł 3 **(Znaczenie terminów)**

Do celów niniejszych przepisów:

1. chmiel oznacza roślinę gatunku (*Humulus lupulus* L.);
2. materiał rozmnożeniowy chmielu oznacza całe rośliny chmielu przeznaczone do dalszego rozmnażania lub produkcji sadzonek chmielu (zwane dalej „roślinami matecznymi”) oraz części roślin matecznych, w tym kultury tkankowe;
3. sadzonki chmielu oznaczają ukorzenione sadzonki i podziemne części roślin chmielu z pąkami i korzeniami przeznaczone do sadzenia na polach chmielu;
4. miejsce produkcji materiału rozmnożeniowego lub sadzonek chmielu (zwane dalej „miejscem produkcji”) oznacza miejsce produkcji określone w prawie regulującym ochronę zdrowia roślin;
5. teren produkcji materiału rozmnożeniowego lub sadzonek chmielu (zwany dalej „terenem produkcji”) oznacza część miejsca produkcji, która jest przeznaczona do produkcji materiału rozmnożeniowego lub sadzonek chmielu i może być szklarnią szklaną, szklarnią z PCW lub inną chronioną przestrzenią lub polem chmielu matecznego;
6. regulowane agrofagi niekwarantannowe chmielu oznaczają regulowane agrofagi niekwarantannowe wymienione w części L załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072.

Artykuł 4 **(Wymagania dotyczące wprowadzania do obrotu materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu)**

Materiał rozmnożeniowy i sadzonki chmielu mogą być wprowadzane do obrotu, pod warunkiem że:

1. odmiana jest wpisana do wykazu odmian zgodnie z rozporządzeniem regulującym wpis odmiany do wykazu odmian i zarządzanie wykazem odmian;
2. są urzędowo certyfikowane w jednej z kategorii, o których mowa w art. 5 niniejszych przepisów;
3. są opatrzone oficjalnymi etykietami zgodnie z art. 6 niniejszych przepisów.

Artykuł 5 **(Kategorie materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu)**

Kategorie, w których materiał rozmnożeniowy i sadzonki chmielu są oficjalnie zatwierdzane i wprowadzane do obrotu:

1. pierwotne rośliny mateczne oznaczają materiał rozmnożeniowy chmielu, który:
 - a) jest uzyskiwany i utrzymywany zgodnie z procedurami i metodami, o których mowa w załączniku 1 pkt 1, 2 i 3, który stanowi integralną część niniejszych przepisów,
 - b) spełnia wymogi urzędowego zatwierdzenia pierwotnych roślin matecznych, o których mowa w art. 12 niniejszych przepisów,
 - c) jest przeznaczony do rozmnażania i produkcji elitarnych roślin matecznych lub certyfikowanych sadzonek;

2. elitarne rośliny mateczne oznaczają materiał rozmnożeniowy chmielu, który:
 - a) jest wytwarzany przez rozmnażanie wegetatywne urzędowo zatwierdzonych pierwotnych roślin matecznych zgodnie z procedurami, o których mowa w pkt 4 załącznika 1 do niniejszych przepisów,
 - b) spełnia wymogi urzędowego zatwierdzania elitarnych roślin matecznych, o których mowa w art. 12 niniejszych przepisów,
 - c) jest przeznaczony do rozmnażania i reprodukcji elitarnych roślin matecznych lub do produkcji certyfikowanych sadzonek A;
3. certyfikowane sadzonki A oznaczają ukorzone sadzonki chmielu, które:
 - a) są produkowane w drodze wegetatywnego rozmnażania urzędowo zatwierdzonych pierwotnych lub elitarnych roślin matecznych zgodnie z procedurami, o których mowa w pkt 5 załącznika 1 do niniejszych przepisów,
 - b) spełniają wymogi urzędowego zatwierdzania certyfikowanych sadzonek A, o których mowa w art. 13 niniejszych przepisów,
 - c) są przeznaczone do sadzenia na polu chmielu matecznego, o którym mowa w art. 15 niniejszych przepisów, lub na polu chmielu do produkcji chmielu;
4. certyfikowane sadzonki B oznaczają podziemne części roślin chmielu z pąkami i korzeniami, które:
 - a) są produkowane zgodnie z procedurami, o których mowa w pkt 6 załącznika 1 do niniejszych przepisów, w drodze wegetatywnego rozmnażania urzędowo kontrolowanych certyfikowanych roślin matecznych na polu chmielu matecznego, które spełnia wymogi dotyczące pola chmielu matecznego, o których mowa w art. 15 niniejszych przepisów,
 - b) spełniają wymogi urzędowego zatwierdzania certyfikowanych sadzonek B, o których mowa w art. 14 niniejszych przepisów,
 - c) są przeznaczone do sadzenia na polu chmielu w celu produkcji upraw chmielu.

Artykuł 6

(Etykietowanie materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu)

(1) Każde opakowanie materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu jest oznakowane etykietą urzędową przymocowaną na zewnątrz opakowania w taki sposób, aby nie można było jej usunąć i ponownie przymocować w niezauważalny sposób.

(2) Etykieta urzędowa jest biała dla pierwotnych i elitarnych roślin matecznych, niebieska dla certyfikowanych sadzonek A i czerwona dla certyfikowanych sadzonek B.

(3) Etykieta urzędowa zawiera następujące informacje:

1. wskazanie organu certyfikującego wydającego etykietę urzędową;
2. oznaczenie kodu kraju „SI” i niepowtarzalny numer rejestracyjny dostawcy;
3. numer referencyjny partii;
4. nazwę botaniczną gatunku;
5. nazwę odmiany;
6. kategorię materiału rozmnożeniowego lub sadzonek chmielu;
7. ilość materiału rozmnożeniowego chmielu lub liczbę sadzonek chmielu w opakowaniu;
8. rok produkcji materiału rozmnożeniowego lub sadzonek chmielu;
9. numer seryjny etykiety urzędowej.

(4) Etykieta urzędowa musi być wykonana z materiału odpornego na wilgoć. Informacje na etykiecie urzędowej muszą być wydrukowane nieusuwalnym, fotostabilnym atramentem.

(5) Jeżeli etykieta urzędowa jest umieszczana na tej samej podstawie co paszport roślin wydawany zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającym dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4), ostatnio zmienionym rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/2404 z dnia 14 września 2022 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 poprzez ustanowienie szczegółowych zasad kontroli występowania agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej i uchylającym dyrektywę Komisji 92/70/EWG (Dz.U. L 317 z 9.12.2022, s. 42) (zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2016/2031”), informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 2, 3 i 4 niniejszego artykułu, nie muszą być umieszczane na etykiecie urzędowej, ale wymogi dotyczące etykiety urzędowej, o których mowa w poprzednim ustępie, muszą być przestrzegane.

Artykuł 7

(Wyjątek dla sadzonek odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian)

(1) Niezależnie od postanowień art. 4 niniejszych przepisów sadzonki chmielu odmiany zarejestrowanej w celu wpisania do wykazu odmian zgodnie z ustawą regulującą materiał siewny roślin rolniczych (zwane dalej „sadzonkami odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian”) mogą być również wprowadzane do obrotu, jeżeli:

1. dostawca uzyskał od Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, Sektora Weterynaryjnego i Ochrony Roślin (zwanej dalej „Inspekcją”) zezwolenie na obrót sadzonkami odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian zgodnie z ustawą regulującą materiał siewny roślin rolniczych;
2. w toku urzędowej procedury zatwierdzania ustalono, że:
 - sadzonki odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian zostały wyprodukowane z roślin kandydujących, które zostały zbadane pod kątem co najmniej następujących agrofagów wymienionych w tabeli 1 w pkt 1 załącznika 1 do niniejszych przepisów: *Verticillium dahliae* Kleb., *Verticillium nonalfalfae* Inderbitzin, H.W. Platt, Bostock, R. M. Davis i K. V. Subbarao; wirus mozaiki jabłoni, wirus mozaiki gęsiówki, wiroid pęknięcia kory cytrusowych i wiroid karłowatości chmielu, a wyniki badań były ujemne,
 - spełniają one wymogi urzędowego zatwierdzania certyfikowanych sadzonek A, o których mowa w art. 13 ust. 3 pkt 2 i 3 niniejszych przepisów;
3. są one oznakowane etykietami urzędowymi dla sadzonek odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w sposób określony w ust. 1 poprzedniego artykułu.

(2) Etykieta urzędowa sadzonek odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian jest pomarańczowa, a na niej umieszcza się następujące informacje:

1. wskazanie organu certyfikującego wydającego etykietę urzędową;
2. oznaczenie kodu kraju „SI” i niepowtarzalny numer rejestracyjny dostawcy;
3. numer referencyjny partii;
4. nazwę botaniczną gatunku;
5. nazwę odmiany;
6. ilość materiału rozmnożeniowego chmielu lub liczbę sadzonek chmielu w opakowaniu;
7. rok produkcji materiału rozmnożeniowego lub sadzonek chmielu;
8. numer seryjny etykiety urzędowej;
9. wskazanie: „Odmiana w procesie wprowadzania do wykazu odmian”;

10. numer i datę zezwolenia Inspekcji na wprowadzenie do obrotu sadzonek odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian.

(3) Przepisy ust. 4 i 5 poprzedniego artykułu mają również zastosowanie do etykiety urzędowej sadzonek odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian.

Artykuł 8

(Zezwolenie na obrót sadzonkami odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian)

(1) We wniosku o uzyskanie od Inspekcji zezwolenia na obrót sadzonkami odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian dostawca podaje następujące informacje:

1. dostawca: imię i nazwisko oraz adres stałego lub czasowego pobytu lub nazwa firmy i jej siedziba;
2. odmiana chmielu, do której odnosi się wniosek o uzyskanie zezwolenia na obrót sadzonkami odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian: nazwa odmiany lub tymczasowe oznaczenie odmiany przez hodowcę oraz numer rejestracyjny odmiany nadany przez Inspekcję w momencie składania wniosku o wpisanie odmiany chmielu do wykazu odmian;
3. liczba sadzonek odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian, które zamierza wprowadzić do obrotu.

(2) Inspekcja umożliwia dostawcy wprowadzanie do obrotu sadzonek odmiany w trakcie wprowadzania do wykazu odmian maksymalnie w liczbie wymaganej do obsadzenia łącznie 10 ha pól chmielu.

Artykuł 9

(Dowody i ewidencja, które przechowuje i prowadzi dostawca)

(1) W celu wypełnienia obowiązków dostawcy określonych w ustawie regulującej materiał siewny roślin rolniczych dostawca przechowuje dowody i prowadzi ewidencję, które obejmują:

1. tereny produkcji i wszystkie pola chmielu należące do miejsca produkcji;
2. materiał rozmnożeniowy, który rozmnaża lub utrzymuje w celu dalszego rozmnażania: odmiana, kategoria, ilość i pochodzenie;
3. rozmnożony lub wyprodukowany materiał rozmnożeniowy chmielu lub sadzonki: odmiana, kategoria, ilość, pochodzenie i rok rozmnażania lub produkcji;
4. środki określone w części J załącznika V do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, które wdrożył w celu zapobiegania występowaniu regulowanych agrofagów niekwwarantannowych chmielu;
5. inspekcje i środki wdrożone na terenie produkcji w związku z kontrolą i zwalczaniem innych agrofagów chmielu, wymienionych w tabeli 1 w pkt 1 załącznika 1 do niniejszych przepisów;
6. inne środki podjęte podczas produkcji materiału rozmnożeniowego lub sadzonek w celu zapewnienia ich zgodności z wymogami niniejszych przepisów.

(2) Oprócz dowodów i ewidencji, o których mowa w poprzednim ustępie, dostawca produkujący lub utrzymujący pierwotne rośliny mateczne przechowuje również dowody i prowadzi ewidencję, które obejmują:

1. wdrożone procedury i metody pozyskiwania pierwotnych roślin matecznych zgodnie z pkt 1 i 2 załącznika 1 do niniejszych przepisów, a także inspekcje, pobieranie próbek i testowanie roślin kandydujących pod kątem występowania agrofagów zgodnie z pkt 1 załącznika 1 do niniejszych przepisów;

2. utrzymanie pierwotnych roślin matecznych zgodnie z pkt 3 załącznika 1 do niniejszych przepisów.

(3) Oprócz dowodów i ewidencji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dostawca produkujący certyfikowane sadzonki B musi również prowadzić ewidencję dotyczącą wdrożenia środków higieny w celu zapobiegania przenoszeniu lub rozprzestrzenianiu się wiroidu pęknięcia kory cytrusowych (zwanym dalej „środkami higieny”), określonych w załączniku 2, który stanowi integralną część niniejszych przepisów.

Artykuł 10

(Procedura urzędowego zatwierdzania)

(1) Procedura urzędowego zatwierdzania materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu jest przeprowadzana na podstawie wniosku dostawcy przez organ, który zgodnie z prawem regulującym materiał siewny roślin rolniczych posiada uprawnienia publiczne do zarządzania procedurą urzędowego zatwierdzania materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu (zwany dalej „organem certyfikującym”).

(2) We wniosku złożonym nie później niż do dnia 30 kwietnia bieżącego roku dostawca podaje dla każdego terenu produkcji następujące informacje:

1. dostawca: imię i nazwisko oraz adres lub nazwę i siedzibę przedsiębiorstwa oraz niepowtarzalny numer rejestracyjny dostawcy, który jest wpisany do rejestru dostawców materiału siewnego roślin rolniczych (zwanego dalej „rejestrem dostawców”), który prowadzi Inspekcja zgodnie z ustawą regulującą materiał siewny roślin rolniczych;
2. miejsce produkcji: adres i numer identyfikacyjny gospodarstwa rolnego (zwany dalej KMG-MID), które jest wpisane do rejestru gospodarstw rolnych (zwanego dalej „rejestrem KMG”) zgodnie z ustawą regulującą rolnictwo;
3. teren produkcji:
 - znak identyfikacyjny i nazwę krajową wykresów działek rolnych gospodarstwa (zwanym dalej „GERK”) lub części GERK, za pomocą których GERK są wpisane do rejestru KMG; w odniesieniu do pola chmielu matecznego należy również wskazać miejsce uprawy chmielu, które jest wpisane do rejestru KMG zgodnie z ustawą regulującą rejestr KMG,
 - obszar terenu produkcji;
4. materiał rozmnożeniowy lub sadzonki chmielu na terenie produkcji: odmiana, kategoria, numer referencyjny partii lub inny znak umożliwiający rozróżnienie i identyfikację materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu, oraz ilość.

(3) Dostawca występujący o urzędowe zatwierdzenie certyfikowanych sadzonek B dołącza również do wniosku, o którym mowa w poprzednim ustępie, wykaz wszystkich pól chmielu należących do miejsca produkcji, w którym podaje dla każdego pola chmielu:

1. znak identyfikacyjny i nazwę krajową GERK;
2. rodzaj zastosowania: pole chmielu w trakcie uprawy lub pole chmielu w trakcie transformacji.

(4) Jeżeli organ certyfikujący urzędowo stwierdzi w procesie urzędowego zatwierdzania, że wymogi urzędowego zatwierdzenia pierwotnych lub elitarnych roślin matecznych, certyfikowanych sadzonek A lub certyfikowanych sadzonek B określone w niniejszych przepisach zostały spełnione, zatwierdza materiał rozmnożeniowy lub sadzonki chmielu w odpowiedniej kategorii, o której mowa w art. 5 niniejszych przepisów.

(5) Dla każdej partii urzędowo zatwierdzonego materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu organ certyfikujący wydaje etykietę urzędową i potwierdzenie urzędowego zatwierdzenia materiału rozmnożeniowego lub sadzonek chmielu (zwane dalej „urzędowym świadectwem zatwierdzenia”). Oprócz informacji zawartych w art. 6 ust. 3 lub art. 7 ust. 2 niniejszych przepisów urzędowe świadectwo zatwierdzenia zawiera również datę wydania urzędowego świadectwa zatwierdzenia oraz całkowitą ilość materiału rozmnożeniowego lub sadzonek chmielu w partii.

(6) Urzędowo zatwierdzony materiał rozmnożeniowy i sadzonki chmielu są urzędowo znakowane przez organ certyfikujący etykietami urzędowymi w sposób określony w art. 6 ust. 1 niniejszych przepisów.

(7) Organ certyfikujący powiadamia Inspekcję o otrzymanych wnioskach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, nie później niż do dnia 31 maja bieżącego roku. Organ certyfikujący dostarcza Inspekcji informacje na temat przeprowadzonych urzędowych procedur zatwierdzania oraz ilości urzędowo zatwierdzonego materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu, w podziale na odmiany i kategorie, nie później niż 30 dni po zakończeniu urzędowej procedury zatwierdzania.

(8) Niezależnie od przepisów niniejszego artykułu organ certyfikujący nie poświadcza materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu, jeżeli w procesie urzędowego zatwierdzania stwierdzi, że zasadnicze wymagania dotyczące wydawania paszportów roślin, o których mowa w art. 85 rozporządzenia (UE) 2016/2031 nie zostały spełnione.

Artykuł 11 **(Etykietowanie pod nadzorem urzędowym)**

(1) Niezależnie od przepisów ust. 6 poprzedniego artykułu organ certyfikujący może zezwolić, aby urzędowo zatwierdzone certyfikowane sadzonki A, certyfikowane sadzonki B i sadzonki odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian zostały oznakowane etykietą urzędową przez dostawcę pod urzędowym nadzorem organu certyfikującego, jeżeli dostawca zapewnia wykwalifikowaną osobę, która będzie bezpośrednio odpowiedzialna przed organem certyfikującym za znakowanie certyfikowanych sadzonek A, certyfikowanych sadzonek B i sadzonek odmiany w procesie wprowadzania do wykazu odmian etykietami urzędowymi.

(2) Dostawca, który znakuje urzędowo zatwierdzone certyfikowane sadzonki A i certyfikowane sadzonki B pod urzędowym nadzorem organu certyfikującego, prowadzi ewidencję liczby sadzonek chmielu w ten sposób oznakowanych oraz stosowania etykiet urzędowych według partii. Po zakończeniu etykietowania przekazuje organowi certyfikującemu informacje o etykietach urzędowych użytych do oznaczenia każdej partii sadzonek chmielu oraz wszelkich uszkodzonych etykietach urzędowych. Niezużyte i uszkodzone etykiety urzędowe są zwracane organowi certyfikującemu.

(3) Organ certyfikujący sprawuje nadzór urzędowy nad dostawcą, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w taki sposób, aby ekspert z organu certyfikującego sprawdzał u dostawcy co najmniej dwa razy w okresie etykietowania, czy dostawca znakuje sadzonki chmielu zgodnie z art. 6 i 7 niniejszych przepisów i prowadzi rejestry, o których mowa w poprzednim ustępie.

Artykuł 12 **(Urzędowe zatwierdzanie pierwotnych i elitarnych roślin matecznych)**

(1) W procesie urzędowego zatwierdzania pierwotnych i elitarnych roślin matecznych organ certyfikujący przeprowadza inspekcje urzędowe, które obejmują:

1. przegląd dowodów i ewidencji, o których mowa w art. 9 niniejszych przepisów;
2. co najmniej dwie kontrole wzrokowe pierwotnych i elitarnych roślin matecznych podczas wzrostu;
3. pobieranie próbek pierwotnych i elitarnych roślin matecznych do badania na obecność agrofagów zgodnie z pkt 3 załącznika 3, który stanowi integralną część niniejszych przepisów;
4. pobieranie próbek pierwotnych i elitarnych roślin matecznych w przypadku podejrzenia obecności agrofagów kwarantannowych.

(2) W ramach inspekcji urzędowych, o których mowa w poprzednim ustępie, organ certyfikujący weryfikuje:

1. aspekty odmianowe i witalność pierwotnych i elitarnych roślin matecznych;
2. status zdrowotny pierwotnych i elitarnych roślin matecznych;
3. procedury i metody pozyskiwania, utrzymywania i rozmnażania pierwotnych i elitarnych roślin matecznych; w ten sposób określa liczbę pierwotnych i elitarnych roślin matecznych, które są utrzymywane i rozmnażane, oraz liczbę pierwotnych i elitarnych roślin matecznych, które zostały usunięte z terenu produkcji, w tym powody usunięcia.

(3) Organ certyfikujący urzędowo zatwierdza pierwotne i elitarne rośliny mateczne, jeżeli na podstawie inspekcji urzędowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ustali, że:

1. pierwotne i elitarne rośliny mateczne zostały wyprodukowane lub są utrzymywane zgodnie z załącznikiem 1 do niniejszych przepisów;
2. spełniają wymogi dotyczące stanu zdrowia określone w pkt 1 załącznika 3 do niniejszych przepisów;
3. są zgodne z odmianą, mają właściwą witalność oraz nie noszą widocznych uszkodzeń lub innych wad, które mogłyby wpłynąć na ich zdolność do dalszego rozmnażania.

Artykuł 13

(Urzędowe zatwierdzanie certyfikowanych sadzonek A)

(1) W procesie urzędowego zatwierdzania certyfikowanych sadzonek A organ certyfikujący przeprowadza inspekcje urzędowe, które obejmują:

1. przegląd dowodów i ewidencji, o których mowa w art. 9 niniejszych przepisów;
2. co najmniej jedną kontrolę wzrokową certyfikowanych sadzonek A podczas wzrostu;
3. jedną kontrolę wzrokową certyfikowanych sadzonek A przed wprowadzeniem do obrotu.

(2) W ramach inspekcji urzędowych, o których mowa w poprzednim ustępie, organ certyfikujący weryfikuje:

1. aspekty odmianowe, witalność i jakość certyfikowanych sadzonek A;
2. status zdrowotny certyfikowanych sadzonek A;
3. metodę produkcji certyfikowanych sadzonek A; w ten sposób określa liczbę pierwotnych i elitarnych roślin matecznych, z których wyprodukowano certyfikowane sadzonki A, oraz liczbę wyprodukowanych certyfikowanych sadzonek A, a także liczbę certyfikowanych sadzonek A, które zostały usunięte z terenu produkcji, w tym powody usunięcia.

(3) Organ certyfikujący urzędowo zatwierdza certyfikowane sadzonki A, jeżeli na podstawie inspekcji urzędowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ustali, że certyfikowane sadzonki A:

1. zostały wyprodukowane z urzędowo zatwierdzonych pierwotnych lub elitarnych roślin matecznych zgodnie z procedurami, o których mowa w pkt 5 załącznika 1 do niniejszych przepisów;
2. spełniają wymogi dotyczące stanu zdrowia certyfikowanych sadzonek A określone w pkt 2 załącznika 3 do niniejszych przepisów;

3. są zgodne z odmianą i spełniają wymogi jakościowe dla certyfikowanych sadzonek A określone w pkt 1 załącznika 4, który stanowi integralną część niniejszych przepisów.

Artykuł 14

(Urzędowe inspekcje certyfikowanych roślin matecznych i urzędowe zatwierdzanie certyfikowanych sadzonek B)

(1) W procesie urzędowego zatwierdzania certyfikowanych sadzonek B organ certyfikujący przeprowadza inspekcje urzędowe, które obejmują:

1. przegląd dowodów i ewidencji, o których mowa w art. 9 niniejszych przepisów;
2. co najmniej dwie kontrole wzrokowe certyfikowanych roślin matecznych, z których będą produkowane certyfikowane sadzonki B, podczas wzrostu na polu chmielu matecznego;
3. pobieranie próbek certyfikowanych roślin matecznych do badania na obecność agrofagów zgodnie z pkt 3 załącznika 3 do niniejszych przepisów;
4. pobieranie próbek certyfikowanych roślin matecznych w przypadku podejrzenia występowania agrofagów kwarantannowych;
5. kontrolę wzrokową certyfikowanych sadzonek B produkowanych na polu chmielu matecznego przed wprowadzeniem do obrotu;
6. kontrolę wzrokową 10 % lub co najmniej 1 ha innych pól chmielu należących do miejsca produkcji, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 2 niniejszych przepisów, pod kątem obecności wiroidu pęknięcia kory cytrusowych.

(2) W ramach inspekcji, o których mowa w poprzednim ustępie, organ certyfikujący weryfikuje:

1. spełnienie wymogów dotyczących pola chmielu matecznego, o których mowa w art. 15 niniejszych przepisów;
2. aspekty odmianowe i witalność certyfikowanych roślin matecznych na polach chmielu matecznego;
3. status zdrowotny certyfikowanych roślin matecznych;
4. liczbę certyfikowanych roślin matecznych na polu chmielu matecznego, w tym liczbę usuniętych i dodatkowo obsadzonych certyfikowanych roślin matecznych;
5. liczbę wyprodukowanych certyfikowanych sadzonek B;
6. wdrożenie środków higieny, o których mowa w załączniku 2 do niniejszych przepisów, w miejscu produkcji oraz obecność wiroidu pęknięcia kory cytrusowych na polach chmielu należących do miejsca produkcji.

(3) Organ certyfikujący urzędowo zatwierdza certyfikowane sadzonki B, jeżeli na podstawie inspekcji, pobierania próbek i badań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ustali, że środki higieny określone w załączniku 2 do niniejszych przepisów są stosowane w miejscu produkcji oraz że:

1. certyfikowane sadzonki B są produkowane na polu chmielu matecznego spełniającym wymogi art. 15 niniejszych przepisów;
2. certyfikowane sadzonki B są produkowane zgodnie z procedurami, o których mowa w pkt 6 załącznika 1 do niniejszych przepisów, z certyfikowanych roślin matecznych, które są zgodne z odmianą i spełniają wymogi dotyczące statusu zdrowotnego określone w pkt 1 załącznika 3 do niniejszych przepisów;
3. certyfikowane sadzonki B spełniają wymogi dotyczące stanu zdrowia certyfikowanych sadzonek B określone w pkt 2 załącznika 3 do niniejszych przepisów;
4. certyfikowane sadzonki B są zgodne z odmianą i spełniają wymogi jakościowe certyfikowanych sadzonek B określone w pkt 2 załącznika 4 do niniejszych przepisów.

(4) Niezależnie od postanowień niniejszego artykułu, w przypadku nowego pola chmielu matecznego certyfikowane sadzonki B zostają urzędowo zatwierdzone po raz pierwszy, jeżeli organ certyfikujący przeprowadził inspekcje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przez dwa pełne sezony wegetacyjne po posadzeniu roślin matecznych na polu chmielu matecznego i stwierdził w obu sezonach wegetacyjnych, że spełnione zostały wymogi urzędowego zatwierdzenia certyfikowanych sadzonek B, o których mowa w poprzednim ustępie.

Artykuł 15 **(Wymagania dotyczące pola chmielu matecznego)**

(1) Pole chmielu matecznego może być sadzone na gruntach, na których nie produkowano żadnych roślin chmielu przez co najmniej dwa sezony wegetacyjne przed sadzeniem na tym polu chmielu. Jeśli stwierdzono obecność grzyba *Verticillium dahliae* Kleb. oraz *Verticillium nonalfalfae* Inderbitzin, H. W. Platt, Bostock, R. M. Davis i K. V. Subbarao na roślinach żywicielskich na tej ziemi, pole chmielu matecznego może zostać obsadzone, jeśli przez co najmniej cztery lata przed sadzeniem na tym polu chmielu nie produkowano żadnych roślin chmielu.

(2) Pole chmielu matecznego musi być:

- położone o dwie odległości międzyrzędowe lub co najmniej 4,8 m od pól chmielu lub miejsc uprawy chmielu, które należą do tego samego miejsca produkcji i nie są polami chmielu matecznego, oraz
- co najmniej 20 m od pól chmielu należących do innego miejsca produkcji.

(3) Tylko certyfikowane sadzonki A tej samej odmiany, które zostały urzędowo zatwierdzone w roku sadzenia na polu chmielu matecznego, mogą być sadzone na polu chmielu matecznego w celu uprawy certyfikowanych roślin matecznych. Tylko urzędowo zatwierdzone certyfikowane sadzonki A mogą być dodatkowo sadzone na tym polu. Można sadzić nie więcej niż 2 % sadzonek w ciągu jednego roku i nie więcej niż 10 % we wszystkich latach.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 16 **(Przepisy przejściowe)**

(1) Pierwotne i elitarne rośliny mateczne, które zostały urzędowo zatwierdzone zgodnie z przepisami dotyczącymi wprowadzania do obrotu materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu (UL RS nr 45/13, 24/15 i 67/20) przed wejściem w życie niniejszych przepisów, uznaje się za urzędowo zatwierdzone jako pierwotne i elitarne rośliny mateczne zgodnie z niniejszymi przepisami.

(2) Certyfikowane sadzonki A, które zostały urzędowo zatwierdzone zgodnie z przepisami dotyczącymi wprowadzania do obrotu materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu (UL RS nr 45/13, 24/15 i 67/20) przed wejściem w życie niniejszych przepisów, uznaje się za urzędowo zatwierdzone jako certyfikowane sadzonki A zgodnie z niniejszymi przepisami.

(3) Procedury urzędowego zatwierdzania pierwotnych i elitarnych roślin matecznych oraz certyfikowanych sadzonek A, które rozpoczęły się przed wejściem w życie niniejszych przepisów zgodnie z przepisami dotyczącymi wprowadzania do obrotu materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu (UL RS nr 45/13, 24/15 i 67/20), należy dokończyć zgodnie z niniejszymi przepisami.

(4) Pole chmielu lub miejsce uprawy chmielu, które zostało obsadzone certyfikowanymi sadzonkami A przed wejściem w życie niniejszych przepisów, uznaje się za pole chmielu matecznego, jeżeli organ certyfikujący stwierdzi, że:

1. spełnia ono wymogi dotyczące pola chmielu matecznego, o których mowa w ust. 2 i 3 poprzedniego artykułu;
2. w okresie od sadzenia lub przynajmniej w ciągu ostatnich pięciu sezonów wegetacyjnych obecność wiroidu pęknięcia kory cytrusowych lub grzybów *Verticillium dahliae* Kleb. oraz *Verticillium nonalfalfae* Inderbitzin, H. W. Platt, Bostock, R. M. Davis i K. V. Subbarao, nie została na nim stwierdzona;
3. w miejscu produkcji, do którego należy pole chmielu matecznego, obecność wiroidu pęknięcia kory cytrusowych nie została wykryta w ciągu ostatnich dwóch pełnych sezonów wegetacyjnych.

Artykuł 17 **(Koniec obowiązywania)**

Z dniem wejścia w życie niniejszych przepisów przestają obowiązywać przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu (UL RS nr 45/13, 24/15 i 67/20).

Artykuł 18 **(Początek obowiązywania)**

Postanowienia art. 4, 5, 6, 9, 10, 11 i 14 niniejszych przepisów, pkt 6 załącznika 1 do niniejszych przepisów, pkt 2 i 3 załącznika 2 do niniejszych przepisów, pkt 2 załącznika 3 do niniejszych przepisów oraz załącznik 4 do niniejszych przepisów, które odnoszą się do certyfikowanych roślin matecznych i certyfikowanych sadzonek B, stosuje się od dnia 1 stycznia 2024 r.

Artykuł 19 **(Wejście w życie)**

Niniejsze przepisy wchodzi w życie piętnastego dnia po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Republiki Słowenii.

Nr 007-4/2022
Lublana, dnia 6 września 2023 r.
EVA 2022-2330-0002

Irena Šinko
Minister Rolnictwa,
Leśnictwa i Żywności

Załącznik 1: Procedury i metody pozyskiwania, utrzymywania i rozmnażania lub produkcji materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu

1. Selekcja i weryfikacja roślin kandydujących do statusu pierwotnych roślin matecznych

Podmiot utrzymujący odmianę lub hodowca (zwany dalej „podmiotem utrzymującym”) wybiera jako rośliny kandydujące do statusu pierwotnych roślin matecznych (zwane dalej „roślinami kandydującymi”) te rośliny chmielu, które są zgodne z daną odmianą, mają właściwą vitalność i nie wykazują oznak występowania agrofagów kwarantannowych ani agrofagów wymienionych w tabeli 1 niniejszego punktu.

Każda roślina kandydująca jest sadzona w doniczce lub pojemniku w taki sposób, aby zapobiec wszelkim kontaktom między roślinami a glebą. Rośliny kandydujące sadi się w podłożu uprawnym poddanym obróbce cieplnej. Każda roślina kandydująca musi posiadać co najmniej następujące informacje: nazwę odmiany lub tymczasowe oznaczenie odmiany nadane przez hodowcę, numer seryjny rośliny kandydującej, oznaczenie pochodzenia i datę uzyskania.

Podmiot utrzymujący odmianę zapewnia, aby każda roślina kandydująca była badana pod kątem agrofagów, w odniesieniu do których badanie określono jako metodę weryfikacji w kolumnie 3 tabeli 1 niniejszego punktu.

Do czasu uzyskania ujemnych wyników badań na obecność agrofagów zgodnie z poprzednim ustępem rośliny kandydujące są utrzymywane na warunkach określonych w pkt 3 niniejszego załącznika, ale fizycznie oddzielone od pierwotnych roślin matecznych.

Tabela 1: Szkodniki chmielu, pod kątem których rośliny kandydujące muszą być kontrolowane lub badane

Nazwa szkodnika	Choroba lub objaw	Metoda weryfikacji⁽¹⁾
Grzyby		
<i>Verticillium dahliae</i> Kleb.	Verticilioza chmielu	B
<i>Verticillium nonalfalfae</i> Inderbitzin, H. W. Platt, Bostock, R. M. Davis i K. V. Subbarao		B
<i>Fusarium sambucinum</i> Fuckel	Sucha zgnilizna chmielu	B
<i>Fusarium oxysporum</i> Schlechtendahl	Fuzarioza chmielu	B
<i>Pseudoperonospora humuli</i> (Miyabe i Takahashi) G. W. Wilson	Mączniak rzekomy chmielu	W
<i>Podosphaera macularis</i> (Wallroth) Braun i Takamatsu	Mączniak prawdziwy chmielu	W
Wirusy i szkodniki podobne do wirusów		
Wirus mozaiki jabłoni	Mozaika jabłoni	B
Wirus mozaiki gęsiówki	Mozaika gęsiówki	B
Wirus mozaiki ogórka	Mozaika ogórka	B
Wirus liściozwoju wiśni	Liściozwój wiśni	B
Wirus gwiazdzistej mozaiki petunii	Gwiazdzista mozaika petunii	B
Wirus martwicy tytoniu	Martwica tytoniu	B
Wirus mozaiki chmielu	Mozaika chmielu	B
Wiroid pęknięcia kory cytrusowych	Ciężka karłowatość chmielu	B

Nazwa szkodnika	Choroba lub objaw	Metoda weryfikacji ⁽¹⁾
Wiroid karłowatości chmielu	Wiroidowa karłowatość chmielu	B
Owady i roztocza		
<i>Neoplinthus tigratus porcatus</i> Panzer	Ryjkowiec chmielu	W
<i>Otiorhynchus ligustici</i> L.	Opuchlak lucernowiec	W
<i>Phorodon humuli</i> Schrank	Mszyca śliwowo-chmielowa	W
<i>Tetranychus urticae</i> Koch	Przędziorek chmielowiec	W
<i>Psylliodes attenuatus</i> Koch	Pchełka chmielowa	W

(1) Metoda weryfikacji:

W: kontrola wzrokowa,

B: badanie.

2. Uzyskiwanie pierwotnych roślin matecznych

Pierwotne rośliny mateczne uzyskuje się przez rozmnażanie roślin kandydujących, które – na podstawie kontroli wzrokowych i badań na obecność agrofagów zgodnie z poprzednim punktem – uznaje się za wolne od agrofagów, o których mowa w tabeli 1 w poprzednim punkcie.

Pierwotne rośliny mateczne można również uzyskać przez rozmnażanie urzędowo zatwierdzonych pierwotnych roślin matecznych lub z materiału rozmnożeniowego urzędowo zatwierdzonych pierwotnych roślin matecznych, który jest przechowywany w hodowli tkankowej zgodnie z ust. 3 pkt 3 niniejszego załącznika. Pierwotne rośliny mateczne uzyskane zgodnie z niniejszym ustępem bada się indywidualnie pod kątem tych agrofagów, dla których badanie określono jako metodę weryfikacji w kolumnie 3 tabeli 1 w poprzednim punkcie.

3. Utrzymanie pierwotnych roślin matecznych

Pierwotne rośliny mateczne utrzymywane są w szklarni lub innym zamkniętym pomieszczeniu:

- które jest chronione w szczególności przed szkodnikami oraz wektorami chorób wirusowych i wirusopodobnych wymienionych w tabeli 1 w pkt 1 niniejszego załącznika,
- w którym podejmowane są środki zapobiegające wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się agrofagów oraz w celu zwalczania agrofagów wymienionych w tabeli 1 w pkt 1 niniejszego załącznika.

Pierwotne rośliny mateczne muszą być fizycznie oddzielone od innych kategorii materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu. Pierwotne rośliny mateczne sadi się w podłożu uprawnym poddanym obróbce cieplnej. Muszą być sadzone w doniczkach lub pojemnikach w taki sposób, aby zapobiec kontaktowi z ziemią. Należy również zapewnić czyszczenie i dezynfekcję sprzętu, narzędzi, odzieży i obuwia wykorzystywanych do produkcji i obsługi pierwotnych roślin matecznych.

Materiał rozmnożeniowy każdej pierwotnej rośliny matecznej, który uprzednio został urzędowo zatwierdzony zgodnie z niniejszymi przepisami, może być również przechowywany w hodowli tkankowej. Materiał rozmnożeniowy przechowywany w hodowli tkankowej jest kolejno numerowany i oznaczany co najmniej nazwą odmiany, oznaczeniem pierwotnej rośliny, z której został rozmnożony, oraz datą rozmnożenia.

4. Produkcja i utrzymanie elitarnych roślin matecznych

Elitarne rośliny mateczne są produkowane przez rozmnażanie wegetatywne z urzędowo zatwierdzonych pierwotnych roślin matecznych. Elitarne rośliny mateczne mogą być również produkowane przez rozmnażanie wegetatywne z urzędowo zatwierdzonych elitarnych roślin matecznych, które zostały wyprodukowane bezpośrednio z urzędowo zatwierdzonych pierwotnych roślin matecznych. Każdą elitarną roślinę mateczną identyfikuje się co najmniej nazwą odmiany, oznaczeniem pierwotnej rośliny matecznej, z której została rozmnożona elitarna roślina mateczna, rokiem rozmnożenia i datą ostatniego urzędowego zatwierdzenia elitarniej rośliny matecznej.

Elitarne rośliny mateczne są produkowane i utrzymywane w szklarni lub innym zamkniętym pomieszczeniu spełniającym wymogi pkt 3 ust. 1 niniejszego załącznika. Elitarne rośliny mateczne sadi się w podłożu uprawnym poddanym obróbce cieplnej. Muszą być sadzone w doniczkach lub pojemnikach w taki sposób, aby zapobiec kontaktowi z ziemią. Należy zapewnić czyszczenie i dezynfekcję sprzętu, narzędzi, odzieży i obuwia wykorzystywanych do produkcji i utrzymania elitarnych roślin matecznych.

Elitarne rośliny mateczne muszą być fizycznie oddzielone od innych kategorii materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu.

5. Produkcja certyfikowanych sadzonek A

Certyfikowane sadzonki A są produkowane przez rozmnażanie wegetatywne z urzędowo zatwierdzonych elitarnych roślin matecznych lub urzędowo zatwierdzonych pierwotnych roślin matecznych. Rozmnażanie odbywa się w szklarni lub innym zamkniętym pomieszczeniu spełniającym wymogi pkt 3 ust. 1 niniejszego załącznika. Należy zapewnić czyszczenie i dezynfekcję sprzętu, narzędzi, odzieży i obuwia wykorzystywanych do produkcji i obsługi certyfikowanych sadzonek A. Certyfikowane sadzonki A sadi się w podłożu uprawnym poddanym obróbce cieplnej.

Certyfikowane sadzonki A są hartowane lub dojrzewają w plastikowym zbiorniku, w krytym tunelu lub pod siatką, które muszą zapewnić, aby certyfikowane sadzonki A nie miały kontaktu z nicieniami gatunku *Xiphinema diversicaudate* (Micoletzky) Thorne ani grzybami *Verticillium nonalfalfae* oraz *V. dahliae* oraz w których stosowane są środki zapobiegające wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się agrofagów oraz zwalczające agrofagi, o których mowa w tabeli 1 w pkt 1 niniejszego załącznika. Certyfikowane sadzonki A różnych odmian chmielu muszą być oddzielone według partii podczas produkcji i oznaczone co najmniej nazwą odmiany i numerem referencyjnym partii.

6. Produkcja certyfikowanych sadzonek B

Certyfikowane sadzonki B są produkowane na polu chmielu matecznego spełniającym wymogi art. 15 niniejszych przepisów. Środki higieny określone w załączniku 2 do niniejszych przepisów stosuje się w miejscu produkcji, do którego należy gospodarstwo chmielu matecznego.

Certyfikowane sadzonki B są cięte z certyfikowanych roślin matecznych uprawianych na polu chmielu matecznego z certyfikowanych sadzonek A, które są zgodne z odmianą i które w ostatnim sezonie wegetacyjnym zostały uznane za spełniające wymagania zdrowotne określone w pkt 1 załącznika 2 do niniejszych przepisów. Cięcie odbywa się w okresie odpoczynku, zwykle na wiosnę. Z każdej certyfikowanej rośliny matecznej można wyciąć maksymalnie pięć podwójnych lub dziesięć pojedynczych certyfikowanych sadzonek B. Certyfikowane rośliny mateczne mogą być wykorzystywane do produkcji certyfikowanych sadzonek B do dziesięciu lat włącznie.

Należy zapewnić czyszczenie i dezynfekcję sprzętu i narzędzi, a także odzieży i obuwia używanych podczas cięcia.

Każda partia certyfikowanych sadzonek B, tj. sadzonki tej samej odmiany wycięte w tym samym roku na tym samym polu chmielu, musi być oznaczona co najmniej nazwą odmiany i numerem

referencyjnym partii. Certyfikowane sadzonki B z różnych partii muszą być przez cały czas oddzielone od siebie.

Załącznik 2: Środki higieny zapobiegające przenoszeniu lub rozprzestrzenianiu się wiroidu pęknięcia kory cytrusowych w miejscu produkcji

1. Środki ogólne

Wszystkie pola chmielu należące do miejsca produkcji są regularnie kontrolowane wzrokowo w okresie wzrostu roślin matecznych chmielu. W przypadku wykrycia podejrzanych roślin powiadamia się niezwłocznie organ certyfikujący.

Rośliny chmielu nie mogą być produkowane w strefie położonej do 4,8 m od pola chmielu matecznego. Zaleca się, aby pas o szerokości 4,8 metra był porośnięty roślinnością, ale mogą być na nim uprawiane tylko rośliny niebędące żywicielami wiroidu pęknięcia kory cytrusowych.

Jeżeli personel, maszyny lub urządzenia pracował(y) wcześniej w innym miejscu produkcji, wówczas przed rozpoczęciem jakiegokolwiek pracy na polu chmielu ręce, narzędzia ręczne, obuwie, maszyny rolnicze, koła ciągników oraz inne maszyny i urządzenia używane na polu chmielu muszą być dokładnie oczyszczone i zdezynfekowane.

Czyszczenie i dezynfekcja narzędzi, obuwia, maszyn rolniczych, kół ciągników oraz innych maszyn i urządzeń są również zalecane przed każdym wejściem na pole chmielu i po jego opuszczeniu. Aby ułatwić dezynfekcję, zaleca się dodanie elementu dozującego obok noża, rozdrabniacza lub tam, gdzie pozwala na to maszyna, tak aby dezynfekować tarcze tnące w trakcie jazdy, a jednocześnie umożliwiać ich dezynfekcję na końcu każdego rzędu.

Do dezynfekcji należy stosować preparaty zarejestrowane do stosowania w Republice Słowenii zgodnie z przepisami dotyczącymi produktów biobójczych.

Pozostałości roślin chmielu powstające podczas uprawy należy usuwać z pól chmielu i niszczyć przez kompostowanie, transport na publiczne składowisko lub zakopywanie (minimalna głębokość 1 metra). Podczas transportu należy zadbać o to, aby pozostałości roślin nie wypadły ze środków transportu. Środki transportu muszą być dokładnie oczyszczone i zdezynfekowane przed użyciem w innym miejscu produkcji.

Nie zaleca się przemieszczania kompostowanego chmielu z powrotem na pola chmielu.

2. Dodatkowe środki w miejscu produkcji, w którym nie stwierdzono obecności wiroidu pęknięcia kory cytrusowych

W miejscu produkcji, w którym nie stwierdzono obecności wiroidu pęknięcia kory cytrusowych, pola chmielu matecznego należy, o ile to możliwe, uprawiać przed innymi polami chmielu.

Podczas cięcia chmielu, usuwania nadmiaru pędów i nawijania pędów na podpory oraz w innych przypadkach, gdy używane są maszyny rolnicze, które mogą powodować rany roślin (pługi, brony, kultywatory, opryskiwacze, kombajny), obowiązkowe jest czyszczenie i dezynfekcja maszyn rolniczych i kół ciągników przed każdym wejściem na pole chmielu matecznego. Ręce, motyki, noże do chmielu i inne narzędzia ręczne należy dezynfekować na bieżąco lub przynajmniej po zakończeniu pracy w każdym rzędzie.

3. Dodatkowe środki w miejscu produkcji, w którym stwierdzono obecność wiroidu pęknięcia kory cytrusowych

Pola chmielu, na których obecność wiroidu pęknięcia kory cytrusowych na roślinach chmielu nie została jeszcze stwierdzona (zwane dalej „niezakażonymi polami chmielu”), muszą być uprawiane przed

polami chmielu, na których obecność wiroidu pęknięcia kory cytrusowych na roślinach chmielu została stwierdzona podczas kontroli wzrokowej lub na podstawie badań laboratoryjnych (zwanymi dalej „zakażonymi polami chmielu”).

Narzędzia, obuwie, maszyny rolnicze, koła ciągników oraz inne maszyny i urządzenia używane na polach chmielu muszą być dokładnie oczyszczone i zdezynfekowane przed każdym wejściem na pole chmielu i po jego opuszczeniu. Na polach chmielu z kilkoma jednostkami uprawnymi chmielu zaleca się czyszczenie i dezynfekcję podczas przechodzenia między poszczególnymi jednostkami uprawnymi.

Czyszczenie i dezynfekcja maszyn rolniczych, kół ciągników oraz innych maszyn i urządzeń są obowiązkowe na zakażonym polu chmielu; czyszczenie i dezynfekcja są również obowiązkowe podczas przechodzenia między poszczególnymi jednostkami uprawnymi pola chmielu. Obowiązkowa jest również regularna dezynfekcja rąk, obuwia, motyka, noży do chmielu i innych narzędzi ręcznych (przynajmniej po zakończeniu pracy w każdym rzędzie).

Na zakażonym polu chmielu rośliny chmielu muszą być regularnie kontrolowane co roku w sezonie wegetacyjnym (do momentu zbioru chmielu). Naziemne części roślin z objawami wiroidu pęknięcia kory cytrusowych i roślin, w których obecność wiroidu pęknięcia kory cytrusowych jest potwierdzona w drodze badań laboratoryjnych (zwanymi dalej „zakażonymi roślinami”), należy natychmiast usunąć, a jednocześnie (w celu zniszczenia korzeni) na świeżo uciętą podstawę rośliny nakłada się nieselektywny herbicyd. Korzenie zakażonych roślin wykopuje się po zbiorze upraw chmielu.

Do zabiegów chemicznych stosuje się nieselektywne herbicydy zarejestrowane do stosowania w Republice Słowenii.

Usunięte naziemne i podziemne części zakażonych roślin należy zniszczyć poprzez ich zakopanie (minimalna głębokość 1 m), kompostowanie lub transport na składowisko publiczne.

Ze względu na długi okres inkubacji i mechaniczną transmisję wiroidu pęknięcia kory cytrusowych zaleca się usunięcie wszystkich roślin chmielu w rzędzie, w którym stwierdzono obecność wiroidu pęknięcia kory cytrusowych w zakażonym polu chmielu, oraz w jednym sąsiednim rzędzie po każdej stronie rzędu, w którym stwierdzono obecność wiroidu pęknięcia kory cytrusowych. W przypadku większych ognisk zaleca się wykarczowanie całego pola chmielu.

4. Prowadzenie ewidencji

Należy prowadzić ewidencję wdrażania środków higieny, o których mowa w niniejszym załączniku, zawierającą co najmniej informacje na temat daty czyszczenia i dezynfekcji, a także stosowanych środków i narzędzi oraz maszyn i urządzeń, w odniesieniu do których zastosowano środki higieny.

W przypadku zakażonych pól chmielu prowadzi się również ewidencję zidentyfikowanych zakażonych roślin chmielu na tym polu chmielu oraz środków podjętych w związku z nimi, zawierającą w szczególności następujące informacje:

- znak identyfikacyjny i nazwę rodzimą GERK oraz znak jednostki uprawnej chmielu, jeżeli jest dostępny;
- położenie poszczególnych zakażonych roślin na polu chmielu;
- metodę oznaczania obecności wiroidu pęknięcia kory cytrusowych (kontrola wzrokowa lub badania laboratoryjne);
- zniszczenie zakażonych roślin i ewentualne zniszczenie innych roślin chmielu w tych samych lub sąsiadujących rzędach: liczbę zakażonych i innych zniszczonych roślin, datę wykonania zniszczenia i sposób zniszczenia.

Załącznik 3: Wymagania zdrowotne i częstotliwość badań materiału rozmnożeniowego i sadzonek chmielu

1. Wymagania zdrowotne dla pierwotnych, elitarnych i certyfikowanych roślin matecznych

Obecność szkodników na pierwotnych, elitarnych i certyfikowanych roślinach matecznych na podstawie regularnych kontroli wzrokowych oraz na podstawie pobierania próbek i wykonywania badań zgodnie z pkt 3 niniejszego załącznika nie może przekraczać progów określonych dla każdego agrofaga w tabeli 1 niniejszego załącznika.

Tabela 1: Progi występowania agrofagów na pierwotnych, elitarnych i certyfikowanych roślinach matecznych oraz metody weryfikacji

Nazwa szkodnika	IMP ⁽¹⁾	BMP ⁽²⁾	CMP ⁽³⁾
Grzyby			
<i>Verticillium dahliae</i> Kleb.	0 % ⁽⁴⁾	0 % ⁽⁴⁾	0 % ⁽⁴⁾
<i>Verticillium nonalfalfae</i> Inderbitzin, H. W. Platt, Bostock, R. M. Davis i K. V. Subbarao	0 % ⁽⁴⁾	0 % ⁽⁴⁾	0 % ⁽⁴⁾
<i>Fusarium sambucinum</i> Fuckel	0 % ⁽⁴⁾	0 % ⁽⁴⁾	0 % ⁽⁴⁾
<i>Fusarium oxysporum</i> Schlechtendahl	0 % ⁽⁴⁾	0 % ⁽⁴⁾	0 % ⁽⁴⁾
Wirusy i szkodniki podobne do wirusów			
Wirus mozaiki jabłoni	0 % ⁽⁵⁾	0 % ⁽⁵⁾	/
Wirus mozaiki gęsiówki	0 % ⁽⁵⁾	0 % ⁽⁴⁾	0 % ⁽⁴⁾
Wirus mozaiki chmielu	0 % ⁽⁵⁾	0 % ⁽⁴⁾	/
Wiroid pęknięcia kory cytrusowych	0 % ⁽⁵⁾	0 % ⁽⁵⁾	0 % ⁽⁵⁾
Wiroid karłowatości chmielu	0 % ⁽⁵⁾	0 % ⁽⁵⁾	0 % ⁽⁴⁾

(1) IMP: pierwotne rośliny mateczne;

(2) BMP: elitarne rośliny mateczne;

(3) CMP: certyfikowane rośliny mateczne;

(4) Metoda weryfikacji: kontrola wzrokowa i badania w przypadku podejrzenia;

(5) Metoda weryfikacji: badanie zgodnie z pkt 3 niniejszego załącznika.

2. Wymagania zdrowotne dla certyfikowanych sadzonek A i certyfikowanych sadzonek B

Obecność agrofagów na certyfikowanych sadzonkach A i certyfikowanych sadzonkach B w oparciu o kontrolę wzrokową nie może przekraczać progów określonych dla każdego agrofaga w tabeli 2 niniejszego załącznika.

Tabela 2: Progi dotyczące występowania agrofagów na certyfikowanych sadzonkach A i certyfikowanych sadzonkach B

Nazwa szkodnika	CAS ⁽¹⁾	CBS ⁽²⁾
Grzyby		
<i>Verticillium dahliae</i> Kleb.	0 %	0 %
<i>Verticillium nonalfalfae</i> Inderbitzin, H. W. Platt, Bostock, R. M. Davis i K. V. Subbarao	0 %	0 %
<i>Fusarium sambucinum</i> Fuckel	0 %	0 %
Wirusy i szkodniki podobne do wirusów		
Wiroid pęknięcia kory cytrusowych	0 %	0 %

(1) CAS: certyfikowane sadzonki A;

(2) CBS: certyfikowane sadzonki B.

3. Częstotliwość badań pierwotnych, elitarnych i certyfikowanych roślin matecznych

3.1 Częstotliwość badań pierwotnych roślin matecznych

Wszystkie pierwotne rośliny mateczne próbkują się przed każdym rozmnażaniem lub co najmniej raz na dwa lata, a próbki bada się indywidualnie pod kątem:

- wirusa mozaiki jabłoni,
- wirusa mozaiki gęsiówki,
- wirusa mozaiki chmielu,
- wiroidu pęknięcia kory cytrusowych oraz
- wiroidu karłowatości chmielu.

3.2 Częstotliwość badań elitarnych roślin matecznych

Reprezentatywna część elitarnych roślin matecznych jest próbkowana i badana każdego roku przed rozpoczęciem rozmnażania pod kątem:

- wirusa mozaiki jabłoni,
- wiroidu pęknięcia kory cytrusowych oraz
- wiroidu karłowatości chmielu.

Reprezentatywna część elitarnych roślin matecznych, z których pobiera się próbki, jest określana przez organ certyfikujący na podstawie oceny ryzyka wystąpienia agrofagów przy użyciu metody określania wielkości próby dla małych partii (pobieranie próbek na podstawie rozkładu hipergeometrycznego; proste losowe pobieranie próbek), opisaną w Międzynarodowych Standardach dla Środków Fitosanitarnych (ISPM 31) – Metodyki pobierania prób z przesyłek. Standard dostępny jest na stronie internetowej FAO-IPPC <https://www.ippc.int>. Uwzględnia się przy tym fakt, że wszystkie elitarne rośliny mateczne muszą być ponownie badane pod kątem wiroidu pęknięcia kory cytrusowych co najmniej raz na pięć lat.

3.3 Częstotliwość badań certyfikowanych roślin matecznych

Z reprezentatywnej części certyfikowanych roślin matecznych pobiera się co roku próbki na polu chmielu matecznego w celu badania pod kątem wiroidu pęknięcia kory cytrusowych. Reprezentatywna część certyfikowanych roślin matecznych (CMP) stanowi:

- pierwszy rok po posadzeniu: 0 % CMP (brak pobierania próbek),
- drugi i trzeci rok po posadzeniu: 0,1 % CMP,
- czwarty i piąty rok po posadzeniu: 0,2 % CMP,
- szósty i siódmy rok po posadzeniu: 0,3 % CMP,
- ósmy i dziewiąty rok po posadzeniu: 0,4 % CMP,
- od dziesiątego roku po posadzeniu: 0,5 % CMP.

Załącznik 4: Wymagania jakościowe, które muszą spełniać certyfikowane sadzonki

1. Wymagania dotyczące certyfikowanych sadzonek A

Certyfikowane sadzonki A muszą spełniać następujące wymagania jakościowe:

- sadzonki muszą być nieuszkodzone i odpowiednie do sadzenia na polach chmielu;
- podziemna część łodygi musi być pogrubiona, a grubość musi wynosić co najmniej 3 mm;
- muszą mieć co najmniej jeden pogrubiony korzeń (średnica co najmniej 3 mm); korzenie i kłącza muszą wyrastać z ziemi;
- naziemna część rośliny w sadzonkach wiosennych musi mieć widoczne pąki, a w przypadku sadzonek jesiennych część naziemna może już znajdować się w fazie obumierania, zaś pąki są widoczne po rozchyleniu szyjki korzenia.

2. Wymagania dotyczące certyfikowanych sadzonek B

Certyfikowane sadzonki B muszą spełniać następujące wymagania jakościowe:

- muszą być nieuszkodzone;
- grubość każdej sadzonki musi wynosić co najmniej 10 mm;
- górna część sadzonki musi być ucięta gładko, po przekątnej, 10–15 mm powyżej górnej korony pąków;
- dolna część sadzonki musi być ucięta gładko, prostym cięciem 10–15 mm poniżej dolnej korony pąków;
- sadzonki podwójne muszą mieć dwie korony dobrze rozwiniętych pąków, a sadzonki pojedyncze muszą mieć jedną koronę dobrze rozwiniętych pąków.